

การศึกษาองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ A Study of the Elements of Songs that Influence English Vocabulary Learning

ปริยทรรศน์ คดีพิศาล Preeyatat Kadeepisal

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding author, e-mail: preeyatatpk@gmail.com

Received September 5, 2025; Revised September 22, 2025; Accepted: December 22, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรจำนวน 475 คน และกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตราส่วนลิเคิร์ต 5 ระดับ โดยใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของเพลง และส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 52.5) และมีอายุ 15 ปี (ร้อยละ 70.0) องค์ประกอบของเพลงที่มีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ “มาก” (Mean = 4.24, SD = 0.78) โดยองค์ประกอบที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือการใช้คำศัพท์ซ้ำในเพลง (Mean = 4.50, SD = 0.72) รองลงมาคือเนื้อหาในเพลง (Mean = 4.25, SD = 0.67) และจังหวะเพลง (Mean = 4.23, SD = 0.73) นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เพลงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนในระดับ “มาก” ถึง “มากที่สุด” (Mean = 4.32, SD = 0.80) โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับการช่วยลดความเบื่อหน่ายและการสร้างแรงจูงใจ (Mean = 4.53, SD = 0.75–0.85) สรุปได้ว่า เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศการ

เรียนรู้ที่สนุกสนานในเชิงบวก ดังนั้นควรส่งเสริมให้นำเพลงมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การเรียนรู้คำศัพท์; คำศัพท์ภาษาอังกฤษ; องค์ประกอบของเพลง

Abstract

This research article aimed to investigate the components of songs that influence English vocabulary learning among students. A quantitative research design was employed. The population consisted of 475 students, and the sample included 40 Grade 10 students from Wisutthikasatree School, selected through purposive sampling. Data were collected using a five-point Likert scale questionnaire, the questionnaire is divided into three sections: Part 1, demographic information; Part 2, song components; and Part 3, satisfaction with English vocabulary learning through songs. Descriptive statistics, including mean, standard deviation, and percentage, were used to analyze the data. The results showed that the majority of participants were male (52.5%) and aged 15 years (70.0%). Overall, the song components were perceived to have a high impact on English vocabulary learning (Mean = 4.24, SD = 0.78), with vocabulary repetition receiving the highest rating (Mean = 4.50, SD = 0.72), followed by song content (Mean = 4.25, SD = 0.67) and rhythm (Mean = 4.23, SD = 0.73). Students also reported high to very high satisfaction with using songs as a supplementary learning tool (Mean = 4.32, SD = 0.80), particularly in reducing boredom and enhancing motivation (Mean = 4.53, SD = 0.75–0.85). In conclusion, songs are an effective medium for promoting English vocabulary acquisition and creating a positive, engaging learning environment. Integrating songs into English language teaching is recommended to enhance students' vocabulary development and overall learning experience.

Keywords: Learning Vocabulary; English Vocabulary; Song Elements

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและสื่อกลางในการสื่อสารทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากต่างประเทศ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางวิชาการ โอกาสในการทำงาน และโอกาสในการ

พัฒนาทักษะส่วนบุคคลและอาชีพมากขึ้น หลายประเทศจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยปรับปรุงวิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารของประชากร ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วจึงถือเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดรับโอกาสทั้งส่วนบุคคลและระดับชาติ อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษยังคงเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ อีกทั้งนักเรียนบางคนยังมีคลังคำศัพท์ที่จำกัดและขาดแรงจูงใจ ส่งผลต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริงมีข้อจำกัด (Chacón-Beltrán, 2018; Palumbo et al., 2015; Willis & Ohashi, 2012)

หลักการและแนวคิดทางวิชาการชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้ผ่านเพลงสามารถช่วยแก้ปัญหาความจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพลงไม่เพียงแต่สร้างความสนุกสนานและบรรยากาศผ่อนคลายเท่านั้น แต่ยังมีโครงสร้างที่ช่วยเสริมการจดจำคำศัพท์ เช่น เนื้อเพลงที่สอดคล้องกับบริบทชีวิตจริง ทำนองและจังหวะที่น่าสนใจ การฟังซ้ำ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Chou, 2014; Deaner, 2021; Mannarelli & Serrano, 2022) นอกจากนี้การผสมผสานเพลงเข้ากับสื่อดิจิทัลที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น MV, YouTube หรือ TikTok ช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและน่าสนใจ (Mannarelli & Serrano, 2022) แนวคิดเหล่านี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายช่องทาง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีแรงจูงใจสูง

การศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่เกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนวัยนี้มีความสนใจในกิจกรรมที่สนุกสนานและสามารถมีส่วนร่วมได้ การใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนการสอนตอบสนองต่อพฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นสร้างแรงจูงใจ และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การใช้เพลงยังช่วยลดความวิตกกังวลและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก นักเรียนที่มีระดับความวิตกกังวลต่างกันต่างมองว่าการเรียนรู้ผ่านเพลงเป็นประสบการณ์ที่สนุกและสร้างแรงจูงใจ (Harris, 2011; Mang, 2007; Oesch, 2019) การเข้าใจองค์ประกอบของเพลง เช่น เนื้อเพลง ทำนอง และจังหวะ จะช่วยให้ครูสามารถเลือกสื่อและออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้คือการจัดกิจกรรมเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงอย่างมีโครงสร้าง ประกอบด้วย การฟังเพลง การจดจำคำศัพท์ซ้ำ การทำกิจกรรมตอบสนองตามเนื้อเพลง และการใช้สื่อดิจิทัลประกอบ ซึ่งมีความเฉพาะตัวในการกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลที่คาดว่าจะ

ได้รับคือ การนำเสนอแนวทางการบูรณาการเพลงเข้ากับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง ช่วยให้ครูพัฒนากิจกรรมและสื่อการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ และสนับสนุนการต่อยอดไปสู่ทักษะภาษาอื่นๆ ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบใดของเพลงส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบใดของเพลงส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ 1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 475 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนจำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. กระบวนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2: ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3: ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลง

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity): แบบสอบถามทั้งหมด 14 ข้อได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่าแต่ละข้อมีค่า IOC = 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิจัย

การทดสอบในกลุ่มนำร่อง (Pilot Group): นำแบบสอบถามไปใช้กับนักเรียน 40 คน ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วย Corrected Item-Total Correlation พบว่า ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability): ผลการวิเคราะห์ Corrected Item-Total Correlation พบว่าทุกข้อมีค่าเกิน 0.30 แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพ และคำนวณค่า Cronbach's Alpha ค่า Cronbach's Alpha = 0.80 อยู่ในระดับ “ดี” แสดงถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัยให้นักเรียนเข้าใจ เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย จากนั้น แจกแบบสอบถามในชั้นเรียน โดยกำหนดเวลาในการตอบ 15 นาที ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามที่นักเรียนตอบและบันทึกข้อมูลลงในฐานข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ร้อยละ (Percentage) ช่วงคะแนนต่ำสุด-สูงสุด โดยใช้เกณฑ์การแปลผลตาม Best (1977) ดังนี้

4.51–5.00 = มากที่สุด

3.51–4.50 = มาก

2.51–3.50 = ปานกลาง

1.51–2.50 = น้อย

1.00–1.50 = น้อยที่สุด

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถูกจัดเรียงในตารางและกราฟเพื่อวิเคราะห์ภาพรวมของความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง

ผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบใดของเพลงส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของเพลงทุกด้านมีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับสูง โดยคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 4.10–4.50 ในมาตราส่วน 5 ระดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง 0.67–0.90 ซึ่งทั้งหมดสามารถตีความได้ว่าอยู่ในระดับ “มาก” ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.50 แสดงถึงองค์ประกอบที่มีผลมากที่สุด รองลงมาคือข้อที่มีค่าเฉลี่ย 4.25, 4.23 และ 4.10 ตามลำดับ สรุปได้ว่าองค์ประกอบของเพลง เช่น การใช้คำซ้ำ เนื้อเพลงที่มีความหมาย และจังหวะเพลงที่น่าสนใจ ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น กระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในห้องเรียนโดยรวม การใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและได้รับความพึงพอใจจากนักเรียนสูง และมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	21	52.5

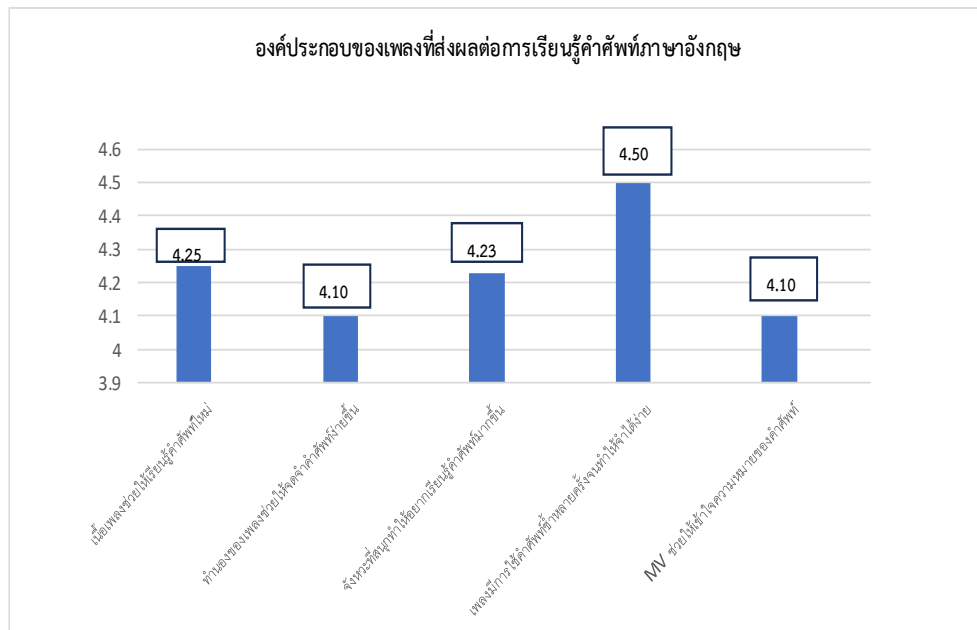
ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
หญิง	19	47.5
อายุ		
14 ปี	1	2.5
15 ปี	28	70.0
16 ปี	10	25.0
17 ปี	1	2.5

หมายเหตุ: $n = 40$

สรุปผล: จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 52.5) และมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 15 ปี (ร้อยละ 70.0) ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเสียงเพลง โดยเฉพาะในด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอาจส่งผลต่อการจดจำและแรงจูงใจ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	การแปลผล
1 คำศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่	4.25	0.67	มาก
2 ทำนองของเพลงช่วยให้จดจำคำศัพท์ง่ายขึ้น	4.10	0.90	มาก
3 จังหวะที่สนุกทำให้อยากเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	4.23	0.73	มาก
4 เพลงมีการใช้คำศัพท์ซ้ำหลายครั้งจนทำให้จำได้ง่าย	4.50	0.72	มาก
5 เพลงมีภาพประกอบ (MV/คลิป) ที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น	4.10	0.90	มาก

รูปภาพที่ 1 กราฟแท่งแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 2 และภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับองค์ประกอบของเพลงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าโดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” ต่อบุคคลประกอบทุกข้อที่นำเสนอในรูปแบบสอบถาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเพลงสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อวิเคราะห์รายข้อพบว่า

ข้อที่ 4: “เพลงมีการใช้คำศัพท์ซ้ำหลายครั้งจนทำให้จำได้ง่าย” ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.50 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การได้ยินคำศัพท์ซ้ำหลายครั้งในเพลงมีส่วนช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเรียนรู้คำศัพท์

ข้อที่ 1: “เนื้อเพลงช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.25 แสดงถึงความคิดเห็นเชิงบวกของนักเรียนว่าเนื้อหาของเพลงสามารถช่วยเปิดโอกาสให้ได้พบคำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาทางด้านคำศัพท์

ข้อที่ 3: “จังหวะที่สนุกทำให้อยากเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น” ได้ค่าเฉลี่ย 4.23 สะท้อนว่าองค์ประกอบด้านอารมณ์ เช่น ความสนุกสนานของจังหวะ มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์

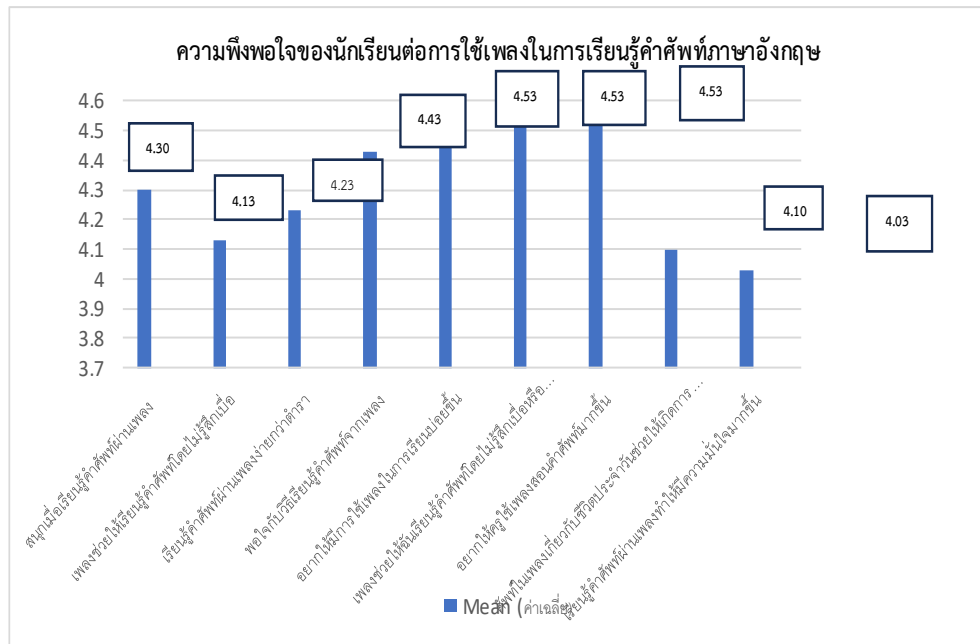
ข้อที่ 2: “ทำนองของเพลงช่วยให้จดจำคำศัพท์ง่ายขึ้น” และข้อที่ 5: “เพลงมีภาพประกอบ (MV/คลิป) ที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์” ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.10 แม้จะมีคะแนนเฉลี่ย

น้อยกว่าข้ออื่นเล็กน้อย แต่ยังอยู่ในระดับ “มาก” ซึ่งแสดงว่าทั้งทำนองเพลงและสื่อภาพประกอบก็มีบทบาทในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้เช่นกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลงในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	การแปลผล
1 ฉันรู้สึกสนุกเมื่อเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลง	4.30	0.79	มาก
2 เพลงช่วยให้อยากเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	4.13	0.79	มาก
3 เพลงช่วยให้อยากเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	4.23	0.92	มาก
4 ฉันพอใจกับวิธีเรียนรู้คำศัพท์จากเพลงภาษาอังกฤษ	4.43	0.68	มาก
5 อยากให้มีการใช้เพลงในการเรียนภาษาอังกฤษบ่อยขึ้น	4.53	0.75	มากที่สุด
6 เพลงช่วยให้ฉันเรียนรู้คำศัพท์โดยไม่รู้สึกลำบากหรือกดดัน	4.53	0.85	มากที่สุด
7 ฉันอยากให้ครูใช้เพลงประกอบการสอนคำศัพท์ในคาบเรียนมากขึ้น	4.53	0.82	มากที่สุด
8 ศัพท์ในเพลงที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันช่วยให้เกิดการเรียนรู้	4.10	0.84	มาก
9 การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงทำให้ฉันมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อใช้ภาษาอังกฤษ	4.03	0.80	มาก

ภาพที่ 2 กราฟแท่งแสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลงในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 3 และภาพที่ 2 ซึ่งใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เพลงในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 9 ข้อคำถาม พบว่า โดยรวม นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งชี้ว่าการนำเพลงมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุดได้รับการตอบรับอย่างดีจากนักเรียน ทั้งในมิติของอารมณ์ ความสนใจ แรงจูงใจ รวมถึงความต้องการให้ครูนำไปประยุกต์ใช้จริงในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อคำถามที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 5, 6 และ 7 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ที่ 4.53 ซึ่งอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ตามเกณฑ์การแปลผลของ Best (1977) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจอย่างยิ่งต่อบทบาทของเพลงในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการให้มีการใช้เพลงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น (ข้อ 5 และ 7) และการรับรู้ว่าการช่วยลดความรู้สึกเบื่อหรือกดดันในการเรียน (ข้อ 6) ซึ่งสะท้อนว่าเพลงมีบทบาทเชิงบวกทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรมของผู้เรียน รองลงมาคือ ข้อที่ 4 (“ฉันพอใจกับวิธีเรียนรู้คำศัพท์จากเพลงภาษาอังกฤษ”) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.43 แสดงถึงความพึงพอใจในระดับสูงต่อวิธีการเรียนรู้ที่ใช้เพลงเป็นสื่อหลักในการเรียนคำศัพท์ ข้อที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสนุก ความต้องการเรียนรู้ และการเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้จากเพลงกับตำรา ได้รับค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.13–4.30 ซึ่งยังคงอยู่ในระดับ “มาก” แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงในเชิงเปรียบเทียบกับวิธีการดั้งเดิม และรับรู้ถึงแรงจูงใจ ที่เพลงสามารถสร้างขึ้นได้ใน

กระบวนการเรียนรู้ ในส่วนของ ข้อที่ 8 (“ศัพท์ในเพลงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันช่วยให้เกิดการเรียนรู้”) ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 ขณะที่ ข้อที่ 9 (“การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงทำให้ฉันมีความมั่นใจมากขึ้น”) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.03 ซึ่งแม้จะต่ำกว่าข้ออื่น แต่ยังอยู่ในระดับ “มาก” สะท้อนถึงผลลัพธ์เชิงภาษาศาสตร์และจิตวิทยาที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านบทเพลง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า เนื้อเพลงที่มีความหมายช่วยเชื่อมโยงคำศัพท์กับบริบทและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนสามารถตีความความหมายจากเรื่องราวในเพลงได้ง่ายขึ้น ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Leśniewska และ Pichette ที่อธิบายว่าเพลงช่วยสร้างความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทที่ใช้จริง (Leśniewska & Pichette, 2016)

ในส่วนของจังหวะเพลงนั้นพบว่า จังหวะเพลงที่สนุกสนานมีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะเพลงที่มีจังหวะดึงดูดจะช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิและความตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mang ที่ชี้ว่าเพลงที่มีความสนุกสนานช่วยเสริมแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภาษา (Mang, 2007)

ในแง่ของทำนองเพลงพบว่า ทำนองเพลงช่วยเสริมการจดจำคำศัพท์ ทั้งนี้เพราะทำนองทำให้การเรียนรู้มีความไพเราะและง่ายต่อการจำ สอดคล้องกับงานของ Oesch ที่กล่าวว่าทำนองเพลงมีบทบาทสำคัญต่อการเก็บรักษาข้อมูลทางภาษาในความจำระยะยาว (Oesch, 2019)

ด้านสื่อของภาพประกอบนั้นพบว่า สื่อภาพประกอบที่ใช้ร่วมกับเพลงช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำคำศัพท์ ทั้งนี้เพราะภาพช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความหมายกับคำศัพท์ได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mannarelli และ Serrano ที่ยืนยันว่าการใช้สื่อภาพควบคู่กับเพลงสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น (Mannarelli & Serrano, 2022)

ผลการวิเคราะห์เชิงสถิติพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อเกี่ยวกับองค์ประกอบของเพลงอยู่ระหว่าง 4.10–4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.67–0.90 และคะแนนสูงสุด-ต่ำสุดอยู่ระหว่าง 2–5 หรือ 3–5 ซึ่งทั้งหมดสามารถตีความได้ว่าอยู่ในระดับ “มาก” โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ “เพลงมีการใช้คำศัพท์ซ้ำหลายครั้งจนทำให้จำได้ง่าย” (Mean = 4.50, SD = 0.72) สะท้อนว่าองค์ประกอบการใช้คำศัพท์ซ้ำมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเรียนรู้คำศัพท์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Harris ที่ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้จากเพลงเกิดผลชัดเจนเมื่อผู้เรียนได้รับคำศัพท์ซ้ำๆ ในหลายโอกาส (Harris, 2011)

ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเพลง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ระหว่าง 4.03–4.53 โดยข้อที่ 5, 6 และ 7 ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.53 ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการให้มีการใช้เพลงในการเรียนการสอนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนรู้สึกว่าการฟังเพลงช่วยลดความเบื่อหน่ายและความกดดันในการเรียน สอดคล้องกับงานของ Deaner ที่อธิบายว่าเพลงช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเป็นมิตร (Deaner, 2021)

ผลจากการวิจัยยังพบว่า นักเรียนมีทัศนคติและความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงในระดับสูงโดยรวม ทั้งนี้เพราะเพลงเป็นสื่อที่สร้างแรงจูงใจ เพิ่มความมั่นใจ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Best ที่เห็นว่าเพลงสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการสร้างความเพลิดเพลินและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Best, 1977) รวมทั้งสอดคล้องกับงานของ Chacón-Beltrán ที่กล่าวว่าเพลงเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมทักษะด้านคำศัพท์และการออกเสียง (Chacón-Beltrán, 2018) และงานของ Palumbo และคณะ ที่ชี้ว่าการใช้เพลงในห้องเรียนสามารถพัฒนาทั้งด้านคำศัพท์และทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน (Palumbo et al., 2015)

ข้อเสนอแนะมีดังนี้ 1. สำหรับครูผู้สอนควรนำเพลงที่มีคำศัพท์ซ้ำและจังหวะสนุกสนานเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและประสิทธิภาพการเรียนรู้คำศัพท์ 2. สำหรับนักเรียนแนะนำให้ใช้เพลงเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้คำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ 3. สำหรับผู้วิจัยในอนาคตควรขยายกลุ่มตัวอย่างและศึกษาผลขององค์ประกอบเพลงต่อทักษะภาษาอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อเพิ่มความเข้าใจในประสิทธิภาพของเพลงในบริบทการเรียนรู้ภาษาที่กว้างขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของเพลงและผลการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยองค์ประกอบของเพลงแต่ละด้านทำงานเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อเพลงและการใช้คำซ้ำถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้ยินคำซ้ำหลายครั้งช่วยเสริมสร้างความจำทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทำให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ในบริบทต่างๆ ได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้เนื้อเพลงที่มีความหมายและสอดคล้องกับบริบทชีวิตจริงช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ส่วนบุคคล ส่งผลให้เกิดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์อย่างเป็นระบบและลดความสับสนจากการเรียนรู้แบบแยกส่วน ขณะเดียวกัน จังหวะสนุกสนานและทำนองเพลงช่วยกระตุ้นแรงจูงใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การฟังเพลงที่มีจังหวะและทำนองที่น่าสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและมี

ส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การเรียนคำศัพท์ไม่ถูกมองว่าเป็นภาระ แต่กลายเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและท้าทาย การมีส่วนร่วมทางอารมณ์และความสนุกสนานนี้ยังสนับสนุนความจำเชิงกลไก (procedural memory) ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและใช้คำศัพท์ได้โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ สื่อภาพประกอบ เช่น มิวสิกวิดีโอ (MV) หรือคลิปสั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เนื่องจากผู้เรียนสามารถเห็นภาพและบริบทของคำศัพท์ควบคู่ไปกับการฟังเพลง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบหลายประสาทสัมผัส (multi-sensory learning) การประสานระหว่างเสียงเนื้อเพลง และภาพช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจดจำคำศัพท์อย่างเป็นระบบ ทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning Theory) ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการประมวลผลข้อมูลผ่านหลายช่องทาง โดยสรุป โมเดลนี้สะท้อนว่าองค์ประกอบทุกด้านของเพลง - เนื้อเพลง การใช้คำซ้ำ จังหวะ ทำนอง และสื่อภาพประกอบ - มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้และแรงจูงใจของผู้เรียน การประสานองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ สนุกสนาน และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาในระยะยาว นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านเพลงยังช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ของผู้เรียน ทำให้เกิดความปรารถนาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้การเรียนภาษาเป็นประสบการณ์ที่ยั่งยืนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่การใช้ภาษาในชีวิตจริงอย่างแท้จริง

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า เพลงสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่เข้าร่วมการเรียนรู้ผ่านเพลงมีความคิดเห็นเชิงบวกและมีความพึงพอใจในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพลงช่วย กระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกไปกับกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ เพลงยังช่วยสร้าง ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนผ่านเพลง ไม่เครียด และสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติซึ่งกล่าวได้ว่า เพลงไม่เพียงแต่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเสริมความจำ แต่ยังช่วยส่งเสริม บรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย และความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้าในด้านการใช้ดนตรีและภาษา ทำให้เห็นว่าเพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่าทั้งต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาและการสร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ของผู้เรียนในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนควรสนับสนุนการใช้เพลงเป็นสื่อการสอนคำศัพท์ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการใช้เพลงช่วยเพิ่มความสนใจและประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน
2. พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ผสมผสานเพลงและเทคโนโลยี เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและหลากหลาย รวมถึงลดความน่าเบื่อของนักเรียน
3. จัดอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการเลือกเพลงและการนำเพลงมาใช้ในการสอนคำศัพท์ เพื่อให้ครูสามารถประยุกต์ใช้เพลงในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ครูผู้สอน สามารถเลือกเพลงที่มีคำซ้ำและจังหวะสนุกมาประกอบประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น และกระตุ้นความสนใจในการเรียน
2. นักเรียน สามารถฟังเพลงเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้คำศัพท์อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะการจดจำและการใช้คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน
3. โรงเรียน สามารถจัดกิจกรรมเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงแบบกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน
4. การนำผลวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างด้านวัยและระดับความสามารถของนักเรียน โดยปรับเพลงและกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาองค์ประกอบเพลงที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอื่น เช่น การฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของเพลงในมิติการเรียนรู้ภาษาที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Chacón-Beltrán, R. (2018). Vocabulary learning strategies outside the classroom context: What adults learn in a technology-based learner-centred environment. *The Language Learning Journal*, 46(6): 682-693.
- Chou, M. H. (2014). Assessing English vocabulary and enhancing young English as a Foreign Language (EFL) learners' motivation through games, songs, and stories. *Education 3-13*, 42(3): 284-297.

- Deaner, R. G. (2021). Listening to learn: Using songs in the classroom to enhance skill acquisition for counselors-in-training. *Journal of Creativity in Mental Health*, 17(1): 616-629.
- Harris, D. J. (2011). Shake, rattle and roll – Can music be used by parents and practitioners to support communication. *language and literacy within a pre-school setting? Education 3-13*, 39(2): 139-151.
- Leśniewska, J., & Pichette, F. (2016). Songs vs. stories: Impact of input sources on ESL vocabulary acquisition by preliterate children. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 19(1): 18-34.
- Mannarelli, P., & Serrano, R. (2022). “Thank you for the music”: Examining how songs can promote vocabulary learning in an EFL class. *The Language Learning Journal*, 52(1): 1-15.
- Mang, E. (2007). Speech-song interface of Chinese speakers. *Music Education Research*, 9(1): 49-64.
- Oesch, N. (2019). Music and language in social interaction: Synchrony, antiphony, and functional origins. *Frontiers in Psychology*, 10(1514): 1-13.
- Palumbo, A., et al. (2015). Teaching vocabulary and morphology in intermediate grades. *TESOL Quarterly*, 49(1): 109-115.
- Willis, M., & Ohashi, Y. (2012). A model of L2 vocabulary learning and retention. *The Language Learning Journal*, 40(1): 125–137.

